

راهکار آمریکایی‌ها
برتری رژیم
صهیونیستی در
منطقه است. اما
به چه قیمتی؟ به
قیمت تجزیه عراق،
سوریه، عربستان،
مصر، سودان و حتی
تجزیه ایران. اما
همزمان، جمهوری
اسلامی ایران و
متحدانش برای
تثبیت واقعی امنیت
در منطقه در حال
کنشگری اند.

گرفت که سرانجام عضویت جمهوری اسلامی در آن تثبیت شد و دولت سیزدهم در این مسیر گام بزرگی برداشت. جمهوری اسلامی در سطح جهانی و به منظور پیگیری «سیاست مقاومت» با قدرت‌های بزرگی نظیر چین و روسیه که هر یک کلان‌پروژه‌های تحولی خاص خود را در قبال نظم جهانی پیگیری می‌کنند، چه نوع مواجهه‌ای دارد؟

امروزه وقتی از ایران صحبت می‌کنیم، یک سطح از هر برداشتی نسبت به انگاره ایران، به نقش ایران در محور مقاومت برمی‌گردد. بنابراین در سطح منطقه‌ای و در سطح جهانی، بخشی از حلقه ارتباطاتان با محور مقاومت تعریف می‌شود و بخشی دیگر از حلقه ارتباطاتان با ظرفیت‌ها و ژئوپولیتیک کشورتان تعریف می‌شود و در این ژئوپولیتیک است که نقش محوری ایران می‌تواند به عنوان قلب ترانزیت شمال و جنوب و ترانزیت شرق و غرب طرح شود.

دکترین سیاست خارجی دولت سیزدهم مبتنی بر سیاست خارجی متوازن، دیپلماسی پویا و تعامل هوشمند است. وقتی می‌گوییم سیاست خارجی متوازن، یعنی هرچامنافعی برای ایران هست، ما آنجاییم، اما همین اصل بنیادی و کلیدواژه «نه شرقی، نه غربی» که در قانون اساسی ما آمده، در حوزه استقلال سیاسی سرلوحه کار ماست. هر جایی که بخواهد خدشه‌ای به استقلال سیاسی ما وارد شود، آنجا موضع ما کاملاً روشن است. این طور نیست که امروز بخواهیم کشور را به روسیه یا چین گره بزنیم. مادر همکاری مشترک منافع با روسیه و چین داریم، حتی منافع با قاره آمریکا و اروپا داریم؛ پس در چهارچوب منافع اقدام می‌کنیم. اقدامات آمریکا هم قبل از انقلاب و هم پس از پیروزی انقلاب اسلامی، همواره خصمانه بوده است. تا وقتی هم که دشمنی و رفتار خصمانه‌اش را در مقابل جمهوری اسلامی ایران به نمایش می‌گذارد و رفتار و اعمالش در این چهارچوب است، سیاست ما در قبال آمریکا کاملاً روشن است. ولی فرض کنید اگر روزی دولت‌مدانی در آمریکا روی کار بیایند که به کشورها نگاه سلطه نداشته باشند و نخواهند از ایران بهره‌کشی کنند و در یک تعامل و منافع متقابل قرار بگیریم، آن‌گاه موضوع دیگری است.

یعنی می‌فرمایید همان‌گونه که از بلوک بندی دوره جنگ سرد عبور کردیم، در سیاست مقاومت جمهوری اسلامی هم ما بلوک بندی نداریم. آنچه برای ما اصل است، حفظ استقلال و به عبارتی، کنترل نظام بر منابع داخلی و اقتدار سرزمینی خودش است. پس با هر کشوری که به این اصل لطمه نزنند، ذیل همان سیاست امکان تعامل داریم.

ما دقیقاً از جهانی صحبت می‌کنیم که مختصات آن دیگر مختصات دوران جنگ سرد نیست. اگر در آنجا دو کنشگر بودند با دو بلوک، حالا کنشگران